PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 141, onsdag 8. februar 1995

Redaksjonelt

Det ser ut til at Fantastico (Eller er det Spillspesialisten de foretrekker å kalle seg nå?) har skjønt ett eller annet; ihvertfall hadde de satt opp Magic-bordene igjen sist jeg var innom. (Og da mener jeg ikke dette halvhjertede opplegget med bare å slippe til Magic-spillerne på lørdager. Dette var nå sist mandag...) Om denne nye vendingen kommer i tide til å redde sjappa fra den sikre ruin (Det har nok dessverre aldri vært noen god ide å jage bort kundene sine...), er det nok for tidlig å si noe om, men vi får vel håpe det beste... (Eller det verste. Det blir nå som en ser det, men dette innebærer vel forhåpentligvis at vi kommer til å ha to konkurerende spillbutikker her i byen i overskuelig fremtid. (Hvilket vil si: Til skifteretten tar den første...)

Ellers kan vi også denne gang by på en del nyheter. Colonial Diplomacy, nå kan du utkjempe div. kolonikriger rundt om i verden etter Diplomacy systemet. Starship Troopers, spillet som bygger på Heinleins kjente og omdiskuterte bok er kommet i nytt opplag. Det er kommet et par nye kortspill (selvfølgelig). Operation Galactic Conquest er det ene. Det andre, Doom Trooper, er utgitt av våre svenske venner som står bak Drakar och Demonar og minner etter sigende mistenkelig om Warhammer 40000. GMT Games har kommet med Britain Stands Alone, et spill om en eventuell tysk invasjon av England i 1940. Junta har kommet i nytt opplag. Til sist, MERP har kommet med en festningsmodul på 220 sider, Dol Guldur (Sarumans Mirkwood Stronghold).

Cy-tech live.

Fredag 24 November dro en hel gjeng livlige rollespillere fra Oslo sentralstasjon. I god liverstil ga vi diverse passasjerer lettere hjerteattakk (det var flere som reiste i kostyme). Vi kom til Åmot etter en times busstur fra Drammen. Så møtte vi første problem, Veiviseren vår var ikke på stasjonen!!!! Men vi klarte da å finne frem.

Det synet som møtte oss når vi kom inn i komplekset satte oss inn i rollene **meget** kjapt. Det var en nedlagt fabrikk med tilhørende skitt, rot, og for lite strøm. Dette førte til at komplekset var kaldt og mørkt, **meget** stemningsskapende.

Etter litt forberedelser var det et felles møte med generell informasjon om helgens aktiviteter. Sensorene (politistyrken) begynte å bosse med en gang, til FAMIOK's (Folke Aksjonen Mot Ikke-Organiske Kroppsdeler) store fortvilelse (Hevnen er søt). FAMIOK spredte sitt budskap, men et godt hint: Cyborgs er ikke de rette å overbevise. *«Jeg visste vel ikke at det var en supersensor jeg stod og pratet med...» (Monica).*

Vår eneste konkurrent på å skaffe nye medlemmer til sekten vår var en kristen gruppe *(«Sorry at jeg brukte korset deres til å dunke en cyborg i hodet med, noe som førte til en altfor tidlig død» (Sissel)).* Hadde ikke visse medlemmer av mafiaen (Hei, HansO) hatt så mye cyberware innabords, hadde vi kunnet komme godt over ens, **de hadde dop**, en **diskett**, pluss **et virus**!!! (Til informasjon: dette var ting vi var på utkikk etter.)

På fredag natt fikk vi alle et lite problem, gasslekkasje (Røykbombe) som sørget for at hele komplekset var røklagt i lang tid.

Vi var altså på utkikk etter en diskett, som skulle frigjøre vår herre og mester Ssnich. Denne disketten var også mange av de andre gruppene på liven på utkikk etter. Denne disketten ble dessverre funnet av supersensorene og ødelagt.

Vi fikk et medlem i FAMIOK som senere viste seg å være sensor. Vi hadde et hårstrå fra personen, så det ble verst for han når vi fant dette ut (Voodoo er gøy).

Vår store leder Leviatan kom først på lørdags ettermiddag, men da ble det fart i sakene. Vi hadde en offentlig seremoni, hvor det var to journalister som deltok. Det var mange tilskuere, deriblant et par sensorer og Dommeren (lederen for sensorene og hele komplekset). De satt og så på, mens store mengder narkotisk drikk og røyk ble inntatt under seremonien.

Vi fikk også en hovedkontakt i mafiaen, Alfredo (hei Johannes), som virket snill og grei, men som lurte mange i FAMIOK til å ta et nytt dop, Englestøv, som var vanedannende etter en gangs bruk. Alfredo gjorde god business etter dette... Etter en dose englestøv holdt jeg (Monica) og Heges karakter på å bli arrestert flere ganger fordi vi var litt vel ville av oss.

Så dukket et monster opp. Flere personer ble drept av dette vederstyggelige vesenet. Det overlevde skuddsalver fra mer eller mindre hele sensorstyrken pluss en del andre. Til slutt ble nå monsteret tatt (takk, Erik).

Problemene og intrigene stoppet ikke der, først gikk en cyborg total berserk og drepte blant annet Sissels karakter. Så gikk Dommeren lettere amok. Vi økte forvirringen ved å gjøre et par karakterer til zombier (hei, FØ).

De andre grupperingene begynte å mislike våre seremonier, samt et par grove feil fra vår leder Leviatan. De vurderte å storme inn, og drepe hele bunten av oss. De hadde fått av lyset i rommet vårt, men fikk kalde føtter når de så at rommet var totalt opplyst av stearinlys (Ha, det hadde dere ikke regnet med det, tenker jeg). De sendte inn en fra mafiaen (hei igjen HansO) for å myrde lederen vår. Vi kom til den konklusjon at den andre religiøse gruppa hadde gjort det så vi tok hevn... (Voodoo er som sagt gøy).

Ikke lang tid etter fikk vi beskjed om at Liven var over. Det som hadde skjedd var at professorene som hadde ansvar for å holde reaktoren i gang hadde fått nok og stakk av i et romskip, som hadde kommet tidligere i Liven. En sensor stakk av sammen med dem. Dermed gikk reaktoren til helvete, og hele komplekset gikk i lufta.

Takket være dårlige hygieniske forhold, og en viss person som brakte med seg magesjau (fy deg, FØ), endte en god del av oss helgen med temmelig urolig mage. Ellers hadde vi det gøy, og det var alt i alt en meget vellykket live.

Hilsen Monica, med god assistanse fra Sissel.

6 gale rollespillere på Interrail.

Herman Ellingsen

En føljetong

Del 46.

— Allergi, utbryter Sissle i harnisk mot Ronny, hva slags allergi?

— Jeg tåler ikke paprika, forklarer Ronny unnskyldende. Men jeg kan ikke huske at jeg har spist noe i det siste.

— Si meg, hva tror du egentlig at ølpølser består av? protesterer Sten Hugo indignert. Kjøtt?

— Vet du hvilket land vi er i? spør Monica spydig. Vet du hva Ungarn er kjent for?

— Ungarn? svarer Ronny undrende, gulasj?

— Vi er i paprikaens hjemland, påpeker Monica forklarende. Det sies at det er umulig å få tak i mat uten paprika her i landet...

— I så fall, påpeker HansO snusfornuftig, tror jeg det er best vi kommer oss ut av dette landet litt kvikt. Ronny er ille nok som det er.

— Budapest-Keleti Pu, lyder det over høytaleranlegget, og resten av setningen er like ubegripelig.

— Det der må bety at vi snart kommer til Budapest, påstår Sten Hugo, som antageligvis kjente igjen noe i tonefallet til konduktøren.

Uansett hvordan han kom på den ideen, må de andre gi ham rett når toget sakner farten, og stanser ved en perrong som er tydelig skiltet med «Budapest-Keleti Pu».

I oppstyret som oppstår når våre venner skal stable seg av toget, kommer Kim til å gå i veien for Monica et lite øyeblikk.

— Ikke stå i veien, protesterer Monica med skingrende stemme, vi har dårlig nok tid som det er...

— M-m-men, protestere Kim fåhyttes, mens Nicolai, som øyner et håp i en ellers grå og trist verden, tar et godt tak i Monicas fyldige manke, og lugger.

— Gi deg med det der, Alf, protesterer Monica, og gir Nicolai en ørefik.

— Vet dere hvor lenge toget blir stående i Budapest? spør HansO, som er den eneste som har lest rutetabellen. Vi har tre kvarter på oss før toget går.

Fortsettes i neste nummer.

EX CATHEDRA

Dette nummerets EX CATHEDRA blir noe avkortet, ettersom diverse tekniske vanskeligheter har meldt seg i siste liten. Slik går det når man skal gå over til datautskrift, sier jeg, konservativ som jeg utvilsomt er. Vi må bare beklage at flere andre ting det var meningen å få med, også savnes i dette nummeret.

Vi håper at det skal la seg gjøre å få gjennomført en viss redaksjonell forbedring til neste gang; uansett er det jo mulig å nevne at Ares' eget aktivitetsnivå ser ut til å ta seg temmelig bra opp for tiden: Bl.a. går Kims utmerkede "Kampen om Amoria" for tiden så det griner -- ihvertfall er det noen av spillerne som gjør det, heh, heh (ond latter). Det blir VAMPIRE/WEREWOLF om et par uker også, så vi har mye å se frem til! Alle mulige slags lister & oversikter loves **helt sikkert** i neste nr...

Johannes H. Berg